

ΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΛΩΝΑ

Σπ. Γαλάνης

ΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

Μετά 10 χρόνια από το έτος εγκαινίων του κλειστού γηπέδου του Απόλλωνα στην Περιβόλα και 13 χρόνια από τη θεμελίωσή του, νοιώθω την ανάγκη να αποτυπώσω σ' αυτό το γραπτό την ιστορία κατασκευής του. Οι λόγοι αυτής της προσπάθειας είναι:

1. Τα ιστορικά αυτά καθ' εαυτά γεγονότα κατασκευής αυτού του γηπέδου και οι αποτυχημένες προσπάθειες του παρελθόντος για απόκτηση ιδιόκτητου γηπέδου.

2. Ο σεβασμός και αναφορά σε ανθρώπους που βοήθησαν και συνέβαλαν σ' αυτό το εγχείρημα.

3. Το να φανεί πως ένας σύλλογος με περιορισμένα οικονομικά στο χώρο του μπάσκετ, κατόρθωσε να αναρριχηθεί στην ανώτερη κατηγορία του ελληνικού μπάσκετ, να καθιερωθεί και να αποκτήσει δικό του γήπεδο κάτι που όλοι το χαρακτήρισαν θαύμα. Όλα αυτά ήταν και συνέπεια της μεγάλης αγάπης προς τον σύλλογο 10-15 ανθρώπων που με το πάθος τους και την αγάπη τους στον αθλητισμό κατόρθωσαν να φέρουν αυτό το σύλλογο στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας και επί σειρά ετών πρώτο επαρχιακό σύλλογο.

Αυτός ο ρομαντισμός, η ανιδιοτέλεια, η προσφορά και η αφοσίωση σε ότι λεγόταν ΑΠΟΛΛΩΝ, είναι χαρακτηριστικό του τι μπορεί να καταφέρει μια ομάδα ανθρώπων που μπορεί να συνεννοείται και που δεν αποβλέπει σε προσωπικό συμφέρον.

Η σημερινή προσπάθεια καταγραφής της ιστορίας κατασκευής του κλειστού γηπέδου του Απόλλωνα, θα συνεχιστεί με μία δεύτερη καταγραφή της ιστορίας αυτού καθ' εαυτού του Συλλόγου. Από έναν άνθρωπο που πάνω από 30 χρόνια προσέφερε στον Απόλλωνα.

Θα πρέπει να τονίσουμε από την αρχή, ότι η κατασκευή κλειστού ιδιόκτητου γηπέδου στον Απόλλωνα ήταν όνειρο πολλών ετών, όλων όσων ασχολήθηκαν με τα διοικητικά αυτού του Συλλόγου. Ιδιαίτερα από την εποχή που ο Απόλλωνας διελύθη αναγκαστικά από τη χούντα, μαζί με 5 άλλους πατριούς Συλλόγους (Ολυμπιακός, Θύελλα, Πατραϊκός, Ηρακλής, Προοδευτική και Απόλλων) για να γίνει το νέο σωματείο ΠΑΤΡΑΙ.

Η μεγάλη προσπάθεια ανάδειξης του Απόλλωνα ως συλλόγου μόνο αθλοπαιδιών, αρχίζει το 1968 που έγινε η παραπάνω διάλυση. Πρέπει να αναφέρω ότι στην διάλυση των σωματείων τους τότε, είχαν αντιδράσει ο Απόλλων και η Θύελλα παρά την απόφαση της χούντας για διάλυση των σωματείων. Η προσπάθεια αυτή είχε ως πρώτο στόχο τη διατήρηση του ονόματος ΑΠΟΛΛΩΝ στα αθλητικά πράγματα της περιοχής. Τότε λοιπόν 2-3 άνθρωποι του Απόλλωνα, με επικεφαλής τον Αντ. Αντωνακόπουλο με προσωπικές του γνωριμίες, επαφές και πιέσεις κατόρθωσαν να διατηρηθεί το όνομα ΑΠΟΛΛΩΝ ως σύλλογος αθλοπαιδιών.

Από αυτή λοιπόν τη στιγμή αρχίζει ο μεγάλος αγώνας των Απολλωνιστών προς δύο κατευθύνσεις. Ο πρώτος αγώνας γίνεται προς την κατεύθυνση ν' ανέλθει η ομάδα στην Α' κατηγορία του μπάσκετ, να εδραιωθεί και εν συνεχεία με την πίεση προς κάθε αρχή, αφού ένας επαρχιακός σύλλογος

συμπεριλαμβάνεται στους μεγάλους του ελληνικού μπάσκετ, ως ομάδα εκτός Αθηνών και Θεσσαλονίκης, θα μπορούσαμε να κατασκευάσουμε το δικό μας γήπεδο. Στην αρχή η επιδίωξη ήταν να κατασκευάσουμε ένα γυμναστήριο. Μετά όμως την ανέγερση του κλειστού γηπέδου 1600 θέσεων στο Εθνικό Στάδιο Πατρών, ο στόχος ήταν να φτιάξουμε ένα γήπεδο άνω των 2500 θέσεων. Βέβαια προσπάθειες κατασκευής ιδιόκτητου γηπέδου του Απόλλωνα, έγιναν και πριν το 1968 από τις εκάστοτε διοικήσεις αλλά χωρίς επιτυχία.

Η πρώτη προσπάθεια έγινε περίπου το 1950, 4 χρόνια μετά την ίδρυση του τμήματος αθλοπαιδιών αφού μέχρι τότε ο Απόλλωνας ήταν κυρίως ποδοσφαιρικός Σύλλογος. Η ενέργεια αυτή ξεκίνησε από τα τότε μέλη του Δ.Σ. του Απόλλωνα Σπύρο Μπάφα (αντιπρόεδρο του Δ.Σ. και πρώτο έφορο του τμήματος μπάσκετ), τον Σέργιο Δειμέζη (μέλος του Δ.Σ.) τον Κίμωνα Χλιάπα (μέλος του Δ.Σ.) και τον πρώτο προπονητή μπάσκετ του Απόλλωνα Β. Σιάτρα. Αφορμή για την ίδρυση τμήματος μπάσκετ αποτέλεσε το γεγονός ότι ορισμένοι τότε αθλητές μπάσκετ της ΕΑΠ (Μαρκόπουλος, Ρογδάκης, Καρπής, Λάτσης κλπ.) απεχώρησαν από την κραταιά ΕΑΠ και ζήτησαν από τον Απόλλωνα να φτιάξουν τμήμα μπάσκετ και να ενταχθούν σ' αυτό. Έτσι, όλοι οι παραπάνω (παραγοντες και αθλητές) ενοικιάζουν ένα μικρό οικόπεδο στην γωνία των οδών Σμύρνης και τότε Βύρωνος (σήμερα Τεμπονέρα) και με προσωπική εργασία φίλων και αθλητών το διαμορφώνουν σε γήπεδο μπάσκετ με χώμα στο δάπεδο. Πρέπει να σημειώσω ότι οι πρώτοι αθλητές μπάσκετ του Απόλλωνα ήσαν οι Ν. Ρογδάκης, Κ. Αλεξανδρής, Ηλ. Φλέσσας, Δ. Καρατζάς, Δ. Μαρκόπουλος, Θ. Λάτσης, Α. Γεωργόπουλος, Δ. Πατίκας, Κ. Καρπής, Ι. Γεωργίου, Π. Αμολοχίτης, Δ. Αυγερινός, Διον. Σύφαντος και Ν. Κοτζαμανίδης. Το οικόπεδο αυτό αργότερα γίνεται πολυκατοικία.

Η δεύτερη προσπάθεια αρχίζει το 1963. Τον προηγούμενο χρόνο τρεις Απολλωνιστές (Δ. Κανελλόπουλος, Α. Γεωργίου και Τ. Χαλκιοπούλος) παρουσιάζονται στη διοίκηση του τότε ποδοσφαιρικού Απόλλωνα και ζητούν να τους επιτρέψουν να ασχοληθούν μόνο με το τμήμα μπάσκετ στον Απόλλωνα. Η τότε διοίκηση συμφώνησε και συγκροτείται επιτροπή από τους παραπάνω και τον Ν. Νικολόπουλο από το Δ.Σ. Από την επόμενη κιόλας αρχίζει η μεγάλη προσπάθεια για εξεύρεση γηπέδου. Και έτσι γεννιέται το ανοιχτό γήπεδο του Απόλλωνα στην οδό Ναυαρίνου 100. Την παραπάνω τετραμελή επιτροπή την πλαισίωσαν όλοι οι Απολλωνιστές που σύχναζαν στο καφενείο Σταυριανού στα Ψηλαλώνια. Χαρακτηριστικό της αφοσίωσης των Απολλωνιστών σ' αυτό το Σύλλογο, είναι ο τρόπος που βρέθηκε το οικόπεδο στην οδό Ναυαρίνου 100. Το οικόπεδο λοιπόν αυτό το ανακάλυψε ο Σπύρος Καλυβάς ένα βράδυ και ήταν γεμάτο θάμνους. Πηγαίνει στο καφενείο Σταυριανού, βρίσκει τους Δ. Κανελλόπουλο και Α. Γεωργίου και τους μεταφέρει το νέο. Από την επομένη αρχίζει η στρατηγική δράσης.

Το οικόπεδο ήταν ιδιοκτησία του Ι. Βέτσου. Ένα βράδυ και οι τρεις, πηγαίνουν στο σπίτι του Ι. Βέτσου, του λένε ότι ενδιαφέρονται να ενοικιάσουν το οικόπεδο για λογαριασμό του Απόλλωνα, το οποίο θα μετατρέψουν σε γήπεδο μπάσκετ με την υποχρέωση όταν το χρειαστεί να το έχει. Η συμφωνία κλείστηκε και από την επόμενη αρχίζει η κοπή των θάμνων και το μπάζωμα, αφού ο χώρος αυτός ήταν βάλτος. Για τη διαμόρφωσή του σε γήπεδο δούλευαν με προσωπική εργασία όλοι οι τότε φίλοι του Απόλλωνα αλλά και όλοι οι αθλητές. Το γήπεδο στην αρχή ως δάπεδο είχε χώμα. Για

τον ηλεκτροφωτισμό του συνέβαλε ο Νίκος Κηζύλος ο οποίος έπεισε τον τότε Δήμαρχο Θ. Άννινο και έβαλε 4 ξύλινες κολώνες για ρεύμα. Αποδυτήρια δεν υπήρχαν. Ως αποδυτήρια εχρησιμοποιήτο μία αποθήκη που ήταν απέναντι από το γήπεδο που λειτουργούσε τότε μια ασβεσταριά και που παραχωρήθηκε δωρεάν στον Απόλλωνα. Επίσης δεν υπήρχαν ντους και τουαλέτες. Έτσι άρχισε να χρησιμοποιείται αυτό το γήπεδο. Αργότερα βέβαια έγινε μια πρόχειρη αποθήκη, δύο μικρά αποδυτήρια και ένα κυλικείο με ελενίτ. Ως κερκίδες χρησιμοποιήθηκαν οι ξύλινες κερκίδες που χρησιμοποιούσε ο Ν.Ο.Π. στο μόλο της οδού Αγ. Νικολάου που γινόταν οι κολυμβητικοί αγώνες. Αργότερα βέβαια έγινε και η επιστρωση του γηπέδου στην αρχή με τσιμέντο και αργότερα με άσφαλτο. Την περιφραξη του γηπέδου την έκανε δωρεάν ο Θανάσης Παπαγεωργίου.

Στο γήπεδο αυτό που απετέλεσε το εφελτήριο για την μελλοντική πορεία και διάκριση του Απόλλωνα στο χώρο του μπάσκετ, ^{Εκεί} ανδρώθηκε και αναδείχθηκε ένας από τους μεγαλύτερους έλληνες μπασκετμπωλίστες, ο Κώστας Πετρόπουλος, ο Νουρέγιεφ του ελληνικού μπάσκετ όπως απεκαλείτο. Και που ο Κώστας Πετρόπουλος, εάν δεν έκανε τόσες πολλές εγχειρήσεις στα πόδια του, εξαιτίας του γεγονότος ότι το γήπεδο αυτό είχε ως δάπεδο τσιμέντο, κατά τις εκτιμήσεις όλων των αθλητικών φορέων, θα άφηνε εποχή σε ολόκληρη την Ευρώπη. Αυτό λοιπόν το γήπεδο της οδού Ναυαρίνου, για το οποίο θα μπορεί να μιλάει κανείς ώρες και με συγκίνηση, ήταν στόχος από όλες τις διοικήσεις από το 1963 και μετά, να αγοραστεί και να κλειστεί έστω και με «φούσκα».

Δυστυχώς όμως προσκρούσαμε στην άρνηση της πολιτείας να χρηματοδοτήσει σωματείο και τη δημιουργία γηπέδου σε μη ιδιόκτητο χώρο, και τούτο γιατί η ενέργεια αυτή θα αποτελούσε προηγούμενο για όλα τα σωματεία της Ελλάδας. Σ' αυτό το γήπεδο, με ξύλινες κερκίδες, με δύο μικρά αποδυτήρια και ένα γραφείο που το χειμώνα πλημμύριζαν από τη βροχή, ο Απόλλωνας κατόρθωσε να ξεπεράσει όλες τις ομάδες της πόλης μας με παράδοση στο μπάσκετ στην Α1 κατηγορία. Χωρίς πόρους, χωρίς διασυνδέσεις, χωρίς βοήθεια από τους τοπικούς παράγοντες, αλλά μόνο με το πάθος των ανθρώπων που τον διοικούσαν και την βοήθεια των φιλάθλων της Πάτρας. Παρ' όλες λοιπόν τις αρνήσεις την πολιτείας για επιχορήγηση, οι διοικήσεις επέμεναν μέχρι το 1973 που ο Απόλλωνας συντάσσει μια μελέτη πρόχειρου κλεισίματος του γηπέδου. Στην προσπάθεια αυτή συμπαρίσταται η βιομηχανία ξύλου ΑΒΕΞ η οποία δέχεται να μας κλείσει δωρεάν το γηπέδό μας. Έτσι με όλες τις μελέτες κλπ. απευθυνόμαστε στη ΓΓΑ για την χρηματοδότηση του Απόλλωνα για αγορά οικοπέδου, όπου η ΑΒΕΞ θα το έκλεινε δωρεάν. Μετά από πολλές πιέσεις προς και από όλες τις κατευθύνσεις, ο τότε ΓΓΑ μετά από παρέμβαση του Α. Γεωργίου με τον οποίο συνεργάζοντο επαγγελματικά, δέχεται να μας χρηματοδοτήσει. Πρέπει να σημειώσω ότι πριν, με παρεμβάσεις του Β. Γεωργίου είχαμε επισκεφτεί πολλές φορές τη ΓΓΑ για τον ίδιο λόγο αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

Όλα λοιπόν είναι έτοιμα και στον Απόλλωνα επικρατεί πλήρης αισιοδοξία ότι ο Απόλλωνας θα στεγαστεί έστω και σε μικρό χώρο και με φούσκα. Και δυστυχώς, την ημέρα που θα πηγαίναμε στη Γ.Γ.Α. να πάρουμε την υπογραφή του Γ.Γ.Α., έγινε η απόβαση των Τούρκων στην Κύπρο και όλα χάνονται. Έτσι ο Απόλλωνας μένει και πάλι άστεγος.

Πριν όμως από τα παραπάνω, το 1972 ο Απόλλωνας είχε μια ακόμη ευκαιρία να αποκτήσει ιδιόκτητο γήπεδο. Ήταν η εποχή που ο Παναθηναϊκός, βλέποντας το μεγάλο ταλέντο του Κώστα Πετρόπουλου, ζητά τη μεταγραφή του. Η απάντηση της τότε διοίκησης ήταν: Συμφωνούμε με την μεταγραφή, με την προϋπόθεση ότι ο Απόλλωνας με τα οικονομικά ανταλλάγματα, θα μπορέσει ν' αγοράσει ένα οικοπέδο. Μάλιστα η πρόταση προς τον Παναθηναϊκό, ήταν ότι εάν με παρέμβασή του η Γ.Γ.Α. μας χρηματοδοτήσει για αγορά οικοπέδου, τότε και πάλι θα συμφωνήσουμε στη μεταγραφή του Πετρόπουλου χωρίς ανταλλάγματα. Τόσο μεγάλο ήταν το πάθος των Απολλωνιστών στην απόκτηση οικοπέδου. Διότι πιστεύαμε ότι μετά, σίγουρα θα μπορούσαμε με βοήθεια όλων των Απολλωνιστών να το διαμορφώσουμε σε γήπεδο.

Ο Παναθηναϊκός λοιπόν μας αναθέτει να βρούμε εμείς το χώρο και να του πούμε το κόστος αγοράς. Ο χώρος βρίσκεται και η αξία του ήταν 1.000.000 δρχ. Συμφωνούμε λοιπόν σε όλα και έρχονται στην Πάτρα για τις υπογραφές. Η συνάντηση γίνεται στο δικηγορικό γραφείο του Ε. Μασσούκη. Ενώ λοιπόν όλα είναι έτοιμα, ο Παναθηναϊκός μας δείχνει για επιταγή 1.000.000. με υπογραφή του ΠΑΟ. Εμείς ζητάμε προσωπική επιταγή με υπογραφή Νικολαΐδη ή Γιαννακόπουλου. Οι Νικολαΐδης και Γιαννακόπουλος δεν δέχονται, οι Απολλωνιστές επιμένουν και η μεταγραφή ναυάγησε. Έτσι και αυτή η ευκαιρία χάνεται.

Μετά τη μεταπολίτευση, το 1975 εκτιμώντας ότι το επί της οδού Ναυαρίνου 100 γήπεδο, κάποια στιγμή θα μας ζητηθεί για πολυκατοικία από τους κληρονόμους του Ι. Βετσου, κάτι που τελικά έγινε, δραστηριοποιούμεθα προς την κατεύθυνση εξεύρεσης άλλου χώρου για τη διαμόρφωσή του σε γήπεδο. Ο κύριος στόχος μας ήταν να εξευρεθεί χώρος του Δημοσίου. Τρέχοντας λοιπόν όλοι προς την κατεύθυνση αυτή, ανακαλύπτουμε ένα χώρο του Δημοσίου, στο πίσω μέρος του Νοσοκομείου «Άγιος Ανδρέας» απέναντι ακριβώς από τα γήπεδα Ομίλου Αντισφαίρισης.

Νομάρχης Αχαΐας τότε ήταν ο Νίκος Χανός, ο οποίος υπήρξε συμφοιτητής στην ΑΣΟΕΕ του Δ. Κανελλόπουλου και η γυναίκα του συμφοιτήτρια του Σπ. Γαλάνη. Έτσι ο Δ. Κανελλόπουλος και με τις φιλικές σχέσεις που είχε, του θέτει το θέμα και αυτός συμφωνεί να μας το παραχωρήσει για 25 χρόνια έναντι ετησίου συμβολικού μισθώματος. Το συμβόλαιο μίσθωσης υπογράφεται από το Νομάρχη Ν. Χανό, παρά τις αντιρρήσεις των υπηρεσιακών παραγόντων της Νομαρχίας και από πλευράς Απόλλωνα από τον Πρόεδρο Δ. Κανελλόπουλο και το Γ.Γ. Σπ. Γαλάνη.

Από της επομένης της υπογραφής, αρχίζει ο αγώνας για τη διαμόρφωσή του σε γήπεδο βόλεϊ και μπάσκετ. Άλλοι βάζουν χρήματα, άλλοι υλικά και άλλοι προσωπική εργασία. Έτσι διαμορφώνουμε δύο γήπεδα ανοικτά μπάσκετ και ένα βόλεϊ. Ο χώρος αυτός λειτουργεί παράλληλα με το γήπεδο της οδού Ναυαρίνου 100. Ο χώρος του Νοσοκομείου αργότερα (το 1998) αποκτά άλλο ένα γήπεδο μπάσκετ με κύρια βοήθεια μέσω του Δ. Φωτιάδη και Δημάρχου Καραβόλα.

Περίπου το 1977-78, ο Απόλλωνας υποβάλλει στη Γ.Γ.Α. προμελέτη κατασκευής κλειστού γηπέδου στο χώρο του Νοσοκομείου με μελετητή το Γ. Καρατζά. Προσκρούμε όμως στη δυσκολία χρηματοδότησης ενός σωματείου, σε μη ιδιόκτητο χώρο. Έτσι αρχίζουμε νέα προσπάθεια

μεταβίβασης του χώρου από το Υπουργείο Οικονομικών που άνηκε, στη Γ.Γ.Α. Διάφοροι όμως διαδικαστικοί λόγοι μας αποτρέπουν και από αυτή την προσπάθεια και έτσι εγκαταλείπεται η προσπάθεια αυτή.

Το 1984, ο Απόλλωνας έχοντας ιδρύσει και ένα τμήμα Ενόργανης Γυμναστικής, ενοικιάζει μία κλειστή αίθουσα στο πρώην εργοστάσιο Μαραγκοπούλου (Μαιζώνος και Σωσιπάτρου) για να το μετατρέψουμε σε κλειστή αίθουσα Ενόργανης Γυμναστικής. Μετά από παρέμβασή μας στη Γ.Γ.Α., επιχορηγούμεθα με 4.000.000 δρχ, για την αίθουσα. Λόγω όμως και τυπικών δυσκολιών, διορίζεται από τη Γ.Γ.Α. πενταμελής επιτροπή από Απολλωνιστές, οι οποίοι θα επέβλεπαν την κατασκευή και τη λειτουργία της αίθουσας. Δυστυχώς όμως αργότερα με παρέμβαση κάποιων «Πατρινών» σταμάτησε η περαιτέρω χρηματοδότηση και έτσι η αίθουσα αυτή δεν ολοκληρώνεται. Αργότερα βέβαια στο χώρο αυτό στεγάζεται άλλο σωματείο γυμναστικής της Πάτρας, εξασφαλίζοντας την περαιτέρω χρηματοδότηση.

Μετά λοιπόν από όλες τις παραπάνω αποτυχημένες προσπάθειές μας για απόκτηση ιδιοκτήτου γηπέδου, όλες οι προσπάθειες των Απολλωνιστών είναι η αγορά ιδιοκτήτου οικοπέδου από το Σύλλογο και η διαμόρφωσή του σε κλειστό γήπεδο. Και επειδή χρήματα δεν υπήρχαν, βάλαμε στόχο να αναδείξουμε αξιόλογους μπασκετμπολίστες, οι οποίοι θα παραχωρηθούν σε άλλους συλλόγους, με οικονομικά ανταλλάγματα που θα εχρησιμοποιούντο μόνο για την αγορά οικοπέδου.

Έτσι με πρόγραμμα και μεθοδικότητα, προσπαθούμε να διακριθεί ο Απόλλωνας αγωνιστικά, στην Α! κατηγορία. Και το κατορθώσαμε. Η ομάδα μας καθιερώνεται στην Α! κατηγορία και είναι η πρώτη και η μόνη επαρχιακή ομάδα που συναγωνίζεται τις ομάδες της Αθήνας και Θεσσαλονίκης.

Η μεγάλη επιτυχία του τότε Δ.Σ. του Απόλλωνα σ' αυτή την περίοδο, ήταν η επιλογή μας να συμπορευτούμε στα αθλητικά πράγματα της χώρας με τους Ζαχαρία Αλεξάνδρου, Νότη Μαστρογιάννη, Γιώργο Βασιλακόπουλο κλπ. Σήμερα που ανατρέχω σ' εκείνα τα χρόνια, θαυμάζω την αγάπη όλων των Απολλωνιστών για το Σύλλογό τους, μακριά από οποιαδήποτε άλλη σκοπιμότητα ή πολιτικό πιστεύω. Και τούτο το λέω, διότι οι παραπάνω ενδεχομένως είχαν και αντίθετες πολιτοϊδεολογικές απόψεις από πολλούς διοικούντες τον Απόλλωνα. Παρ' όλα αυτά κοίταζαν πάντα το συμφέρον του Συλλόγου.

Με το πάθος λοιπόν της Διοίκησης του Απόλλωνα, με τη συμπόρευση όλων των Απολλωνιστών, με την βοήθεια όλων των Πατρινών και την συμπαράσταση της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης, αρχίζει ο αγώνας ανάδειξης του Συλλόγου.

Ο Απόλλωνας λοιπόν χτίζεται με νέους στόχους, στόχους διάκρισης, με μεταγραφές και αγορές νέων αξιων παικτών. Ιδιαίτερα θα αναφερθώ στο άνοιγμα που κάνουμε προς τους ΑΧΕΠΑ, ομάδα μπάσκετ Ελλήνων της Αμερικής, οι οποίοι κάθε καλοκαίρι έρχονταν στην Ελλάδα για φιλικά παιχνίδια. Ο Α. Γεωργίου λοιπόν, απέκτησε μια προσωπική φιλία με τον προπονητή της ομάδος των ΑΧΕΠΑ Σπύρο Σιάγκα. Έτσι κάθε Ελληνοαμερικανός παίκτης κάποιας αξίας που θα επιθυμούσε να παίξει στην Ελλάδα, οδηγείτο από το Σπύρο Σιάγκα κατ' αρχήν στον Απόλλωνα. Βέβαια σημαντικό ρόλο για μεταγραφή Ελληνοαμερικανών στον Απόλλωνα έπαιξε τότε ο γνωστός έμπορος της Πάτρας Τάκης Αρβανίτης, ο οποίος ζούσε στην Αθήνα, ήταν

παράγων του Πανελληνίου και κάθε καλοκαίρι φιλοξενούσε για λίγες ημέρες τους ΑΧΕΠΑ στο εξοχικό του στο Ρίο. Έτσι μεταξύ των παικτών που έπαιξαν στον Απόλλωνα από τους ΑΧΕΠΑ ήταν και ο Μέλλης. Επίσης τον ίδιο χρόνο ο Απόλλωνας είχε ενισχυθεί από τον αθλητή της Χαλκίδας Βαγγέλη Αγγέλου. Με την τότε λοιπόν ομάδα, ο Απόλλωνας κάνει μια επιτυχημένη πορεία στο Ελληνικό πρωτάθλημα. Κεντρίζει λοιπόν το ενδιαφέρον πολλών ελληνικών ομάδων ο Απόλλωνας, τα φώτα πέφτουν πάνω στους Πατρινοίς αθλητές και έτσι τον επόμενο χρόνο ο Ολυμπιακός δείχνει ενδιαφέρον για τον Βαγγέλη Αγγέλου και ο ΠΑΟΚ γι τον Μπίλ Μέλλη. Πρόεδροι τότε σ' αυτές τις ομάδες ήσαν στον μεν Ολυμπιακό ο Κοσκωτάς, στον δε ΠΑΟΚ ο Νίκος Βεζυρτζής. Μας ζητούν λοιπόν να μεταγραφούν στα σωματεία τους. Στον Απόλλωνα επικρατεί αισιοδοξία, διότι θεωρούσαμε ότι με τα οικονομικά ανταλλάγματα από τους δύο αυτούς παίκτες, ο Απόλλωνας θα έφτιαχνε το γήπεδό του. Οι συζητήσεις για το πώς θα διαπραγματευθούμε τις μεταγραφές και με ποια ανταλλάγματα, πέρα του Δ.Σ., εγένοντο στο κατάστημα του Γιάννη Φιλιππάτου, κάτω από τον κινηματογράφο ΠΑΛΛΑΣ κάθε απόγευμα και εν συνεχεία στο καφενείο του Σταυριανού στα Ψηλαλώνια που μετά τις 8 το βράδυ μαζεύονταν σχεδόν όλοι οι Απολλωνιστές. Και οι συζητήσεις εγένοντο με όλους, αφού όλα τα χρόνια, στις αποφάσεις του Δ.Σ. του Απόλλωνα είχαν λόγο και μη εκλεγμένα μέλη, με ισότιμο λόγο και ψήφο.

Με τη συμμετοχή λοιπόν όλων των φίλων του Απόλλωνα στην απόφαση, μεταγράφεται ο Βαγγέλης Αγγέλου στον Ολυμπιακό αντί 38.000.000 δρχ. και ο Μπίλ Μέλλης στον ΠΑΟΚ αντί 27.000.000 δρχ. και τους παίκτες Χοτοκουρίδη, Τζάκη, Κατσούλη, Καλόγερο και Πετζουέη (Αμερικάνο). Πρέπει πάντως να σημειωθεί ότι τον ίδιο χρόνο ο Βαγγέλης Αγγέλου μας είχε δηλώσει ότι εγκαταλείπει το Σύλλογο και επιστρέφει στη Χαλκίδα, στην επιχείρηση του πατέρα του, ο δε Μπίλ Μέλλης, ο οποίος εν τω μεταξύ με την βοήθεια του Απόλλωνα είχε γραφεί στο Ιατρικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Πατρών, ήθελε για 1-2 χρόνια να συνεχίσει τις σπουδές του στην Αθήνα ή Θεσσαλονίκη και εν συνεχεία θα έφευγε για Αμερική.

Τα χρήματα από τις δύο παραπάνω μεταγραφές, κατετέθησαν σε ειδικό λογαριασμό στη Τράπεζα και προορίζοντο μόνο για αγορά οικοπέδου, πάνω στο οποίο θα εκτίζετο το γήπεδο του Απόλλωνα. Όλοι λοιπόν οι σύμβουλοι αρχίζουν να ψάχνουν για οικόπεδο κατάλληλο για γήπεδο. Αυτός όμως που δραστηριοποιήθηκε πιο πολύ προς αυτή την κατεύθυνση, ήταν ο Α. Γεωργίου, μέλος του Δ.Σ. από το 1967. Έτσι σ' ένα Δ.Σ. μας ανακοινώνει ότι ανακάλυψε ένα οικόπεδο στα περίχωρα της Πάτρα 7,5 στρέμματα, το οποίο η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, το βγάζει σε πλειστηριασμό. Ζητάει λοιπόν εξουσιοδότηση για τη συμμετοχή του Απόλλωνα στον πλειστηριασμό, με τη δέσμευση όμως την παραμονή του πλειστηριασμού το βράδυ σε έκτακτο Δ.Σ. θα μας ανακοινώσει τις λεπτομέρειες για να αποφασίσουμε. Ο Απόλλωνας λοιπόν την επομένη γίνεται ιδιοκτήτης του οικοπέδου που βρίσκεται σήμερα το κλειστό γήπεδο του Συλλόγου, 7,5 στρεμμάτων αντί 19.000.000. Μετά τις χαρές και το κλίμα ευφορίας για όλους τους Απολλωνιστές, αρχίζει ο προγραμματισμός των επομένων κινήσεών μας. Αποφασίζουμε λοιπόν με τα υπόλοιπα χρήματα από τις μεταγραφές ν' αρχίσουμε τα σκαψίματα για το γήπεδο. Έτσι στις συζητήσεις επί συζητήσεων που εγένοντο με κύριες βάσεις το κατάστημα του Φιλιππάτου, το καφενείο Σταυριανού και το ανοικτό γήπεδο στην οδό

Ναυαρίνου, το κύριο θέμα ήταν τι πρέπει να φτιάξουμε. Από πολλούς διατυπώνεται η άποψη να φτιάξουμε ένα γήπεδο 1000-1500 θέσεων, ώστε να μπορούμε με τα χρήματα που είχαμε να το ολοκληρώσουμε, με μικρή βέβαια βοήθεια της πολιτείας. Το κόστος αυτού του γηπέδου δεν ξεπερνούσε τα 100.000.000 δρχ.

Σε ένα λοιπόν Δ.Σ. του Απόλλωνα, στο οποίο συμμετείχαν και μη μέλη του Δ.Σ., προσπαθήσαμε να βρούμε την καλύτερη λύση. Η βεβαιότητα όλων μας ήταν ότι η Γ.Γ.Α. θα βοηθούσε σίγουρα οικονομικά για την κατασκευή του γηπέδου. Τότε λοιπόν ο Γιάννης Φιλιππάτος ρίχνει την ιδέα να συντάξουμε μια πρόχειρη μελέτη κατασκευής ενός κλειστού γηπέδου 3000-3500 θέσεων και να την θέσουμε ενόψει της Γ.Γ.Α. Μάλιστα επισημαίνει ότι εάν η πολιτεία έχει την πολιτική βούληση, τότε η χρηματοδότηση θα εγκριθεί και ως έργο της περιοχής, με προσφορά στην πόλη. Οι παρευρισκόμενοι σ' αυτό το Δ.Σ. δέχονται την πρόταση Γιάννη Φιλιππάτου. Πρέπει να σημειώσω ότι ο Φιλιππάτος δεν ήταν μέλος του Δ.Σ. του Απόλλωνα. Η άποψή του όμως, όπως και πολλών άλλων φίλων αλλά μη συμβούλων, είχε την ίδια βαρύτητα με την των συμβούλων. Να σημειωθεί ότι ο Απόλλωνας όλα τα χρόνια, μέχρι και το 1998, στις συνεδριάσεις του καλούσε και μη μέλη του Δ.Σ. Ήταν μια πρωτοποριακή τακτική διοίκησης του Συλλόγου, η οποία κινητοποιούσε σε κάθε θέμα όλους τους φίλους του Συλλόγου. Αλλά και οι αποφάσεις είχαν μεγαλύτερη αποδοχή και πολυφωνία.

Ανατίθεται λοιπόν στον Γ. Καρατζά να συντάξει μια προμελέτη, για ένα γήπεδο 3000-3500 θέσεων κάτι που αποδέχεται χωρίς αμοιβή, αφού κανένας Απολλωνιστής δεν έπαιρνε χρήματα για εργασία που προσέφερε στο Σύλλογο. Η πρόταση του Απόλλωνα προς τη Γ.Γ.Α. θα ήταν, η συμμετοχή της Γ.Γ.Α. στη κατασκευή του έργου με το ίδιο ποσόν κάθε φορά που ο ίδιος ο Σύλλογος θα δαπανούσε προηγουμένως. Δηλαδή χρηματοδότηση από τη Γ.Γ.Α. με το ήμισυ του κόστους. Μετά την σύνταξη της προμελέτης από το Γιώργο Καρατζά κόστους κατασκευής 150.000.000 δρχ., αναλαμβάνει ο Σπύρος Γαλάνης να γίνει συνάντηση με τον Υφυπουργό Αθλητισμού για αυτό το θέμα.

Κατά ευτυχή σύμπτωση Υφυπουργός Αθλητισμού τότε, ήταν ο βουλευτής Λαρίσης Θεόδωρος Στάθης ο οποίος προηγούμενα υπήρξε καθηγητής στην Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών. Εξ' αυτής λοιπόν της πρώην ιδιότητος του Υφυπουργού (ως καθηγητού στην Πάτρα) ο Σπύρος Γαλάνης είχε μια ιδιαίτερη γνωριμία. Όμως ο Θεόδωρος Στάθης όσο ήταν καθηγητής που ζούσε στην Πάτρα, γνώριζε και τη δραστηριότητα του Απόλλωνα και των ανθρώπων του. Έτσι ο Σπύρος Γαλάνης μέσα σε ένα ευνοϊκό κλίμα, κλείνει ένα ραντεβού στην Αθήνα με τον Υφυπουργό Αθλητισμού. Πρέπει να σημειωθεί ότι τότε Υπουργός Προεδρίας της κυβερνήσεως ήταν ο Μένιος Κουτσόγιωργας, Πατρινός Βουλευτής, με τον οποίο ο Σπύρος Γαλάνης είχε ιδιαίτερη σχέση και τούτο ήταν γνωστό στον Υφυπουργό Αθλητισμού. Το καλοκαίρι του 1988 με τον Γιώργο Καρατζά επισκεπτόμαστε στο Υπουργείο τον Θεόδωρο Στάθη, ο οποίος βέβαια γνώριζε το θέμα της συνάντησης όπως του το είχε μεταφέρει ο Γαλάνης τηλεφωνικά. Ο υφυπουργός την ώρα της συνάντησης είχε καλέσει στο γραφείο του και του τεχνικούς συμβούλους του. Του εκθέσαμε το αίτημα κατασκευής ενός κλειστού γηπέδου μπάσκετ στην Πάτρα 3000-3500 θέσεων και του ζητήσαμε τη βοήθειά του με συνολική έγκριση προς χρηματοδότηση 110.000.000 δρχ. Παράλληλα δεσμευθήκαμε

ότι ο Απόλλωνας θα συμμετείχε με 50.000.000 δρχ. και το γήπεδο θα ολοκληρωθεί σε δύο χρόνια. Ο Υφυπουργός είδε με κατανόηση το θέμα, αλλά ήθελε και τη γνώμη των μηχανικών της Γ.Γ.Α., με τους οποίους βέβαια είχε προηγουμένως συζητήσει. Οι σύμβουλοί του επιβεβαίωσαν την ανάγκη κατασκευής στην Πάτρα ενός τέτοιου γηπέδου, δεδομένου ότι κλειστό γήπεδο του Εθνικού Σταδίου ήταν πολύ μικρό (1500-1700 θέσεων). Η μόνη ένσταση των μηχανικών της Γ.Γ.Α. ήταν α) εάν μπορεί η πολιτεία να χρηματοδοτήσει έργο σε οικόπεδο σωματείου και όχι του κράτους και β) ότι το κόστος που του προτείνουμε (160.000.000 δρχ.) είναι πολύ μικρό και κατά συνέπεια με τόσα χρήματα δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί το έργο. Επίσης του έθεσαν υπ' όψιν ότι σύντομα στην Πάτρα πρόκειται να θεμελιωθεί και το Παλαί ντε Σπορ 3.000 θέσεων. Προς ενίσχυση των όσων είπαν για το μικρό κόστος κατασκευής που τους προτείναμε, υπενθύμισαν ότι το κλειστό γήπεδο στο Περιστέρι стоίχισε άνω του 1.000.000.000 δρχ. Ο Γιώργος Καρατζάς επιμένει ότι τα 160.000.000 δρχ. που προβλέπουμε θα φτάσουν αφού όλες οι προμήθειες υλικών και οι εργασίες θα γίνουν με αυτεπιστασία. Επιμένοντας οι μηχανικοί της Γ.Γ.Α. στην άποψή τους, είπαν ότι εάν αυτό το έργο γίνει με τόσο λίγα χρήματα, αυτοί «θα κάψουν» τα πτυχία τους στο Σύνταγμα.

Ο Υφυπουργός Αθλητισμού, θέλοντας να βοηθήσει την προσπάθειά μας, μας ζήτησε να συντάξουμε μια πιο λεπτομερή προμελέτη και να την υποβάλλουμε στις Τεχνικές Υπηρεσίες της Γ.Γ.Α. για έλεγχο του κόστους. Μας διαβεβαίωσε μάλιστα ότι εάν η Τεχνική Υπηρεσία της Γ.Γ.Α. συμφωνήσει με το κόστος που προτείνουμε, τότε το έργο θεωρείται από σήμερα εγκεκριμένο και μετά από λίγες ημέρες που θα έχει ολοκληρωθεί ο έλεγχος, να επισκεφθούμε το Γ.Γ.Α. για την πρώτη χρηματοδότηση. Αυτή η θέση του Υφυπουργού Αθλητισμού Θεοδώρου Στάθη, ήταν η απόφαση που επιθυμούσαμε και η οποία σίγουρα θα ικανοποιούσε το αίτημά μας. Η Τεχνική Υπηρεσία της Γ.Γ.Α. μετά από λίγες ημέρες από την υποβολή της προμελέτης, με ευνοϊκή διάθεση και εκ μέρους του προϊσταμένου της κ. Στάμου, συμφωνεί με το κόστος που προτείνουμε. Έτσι αμέσως ζητάμε να επισκεφθούμε το Γ.Γ.Α. Γιώργο Κασσιμάτη. Πρέπει να σημειωθεί ότι όλο αυτό το διάστημα, είχαμε μια συνεχή επαφή με τον αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης Κουτσόγιωργα, μέσω του διευθυντή του πολιτικού του γραφείου Γιώργου Γεωργακόπουλου ο οποίος και μας υπόσχετο ότι το αίτημά μας θα ικανοποιηθεί.

Στη συνάντησή μας λοιπόν με τον Γ.Γ.Α. στην οποία από πλευράς Απόλλωνα παρευρέθησαν οι Γιώργος Καρατζάς και Σπύρος Γαλάνης, ήσαν όλα έτοιμα. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Γ.Γ.Α. Γιώργος Κασσιμάτης, γυμναστής στο επάγγελμα, είχε υπηρετήσει στην Πάτρα και ήταν μάλιστα και προπονητής μπάσκετ στην ομάδα του Σκαγιοπουλείου. Κατά συνέπεια γνώριζε πολύ καλά τον Απόλλωνα και τους ανθρώπους του. Πέρα βέβαια από την πίεση που του ασκείτο από τα γραφεία Κουτσόγιωργα και Στάθη. Ο Γ.Γ.Α. σε λίγα λεπτά μάς ανακοίνωσε ότι εγκρίνεται το αίτημά μας, με συνολική χρηματοδότηση του έργου 110.000.000 δρχ. και με 50.000.000 δρχ. συνεισφορά του Απόλλωνα. Μάλιστα μας ενέκρινε άμεση χρηματοδότηση 10.000.000 δρχ. για έναρξη των εργασιών. Φεύγοντας μάλιστα και πριν φθάσουμε στην Πάτρα, ακούσαμε από το ραδιόφωνο ότι η Γ.Γ.Α. αποφάσισε να κατασκευάσει το κλειστό γήπεδο του Απόλλωνα με άμεση πρώτη χρηματοδότηση 10.000.000 δρχ. Η απόφαση αυτή του Γ.Γ.Α. άλλαξε τα μέχρι τότε δεδομένα για τις χρηματοδοτήσεις

σωματείων για κατασκευή γηπέδων και άνοιξε το δρόμο για πολλά ακόμη σωματεία.

Σήμερα που κρίνουμε τα πράγματα απολογιστικά, μπορούμε να πούμε για μια ακόμη φορά: «Αυτός ήταν ο Απόλλων». Με αφοσίωση από τους ανθρώπους που τον υπηρέτησαν, με τη βοήθεια από τους Απολλωνιστές και με την συνεργασία όλων των φορέων για το μεγαλείο του. Εάν μάλιστα παραδεχθούμε ότι το παράδειγμα του Απόλλωνα το ακολούθησαν αργότερα και άλλα σωματεία εντός και εκτός Αχαΐας, μπορούμε να δούμε το μέγεθος της προσφοράς στον αθλητισμό.

Από τη στιγμή της πρώτης χρηματοδότησης από τη Γ.Γ.Α. με το ποσό των 10.000.000, ανοίγει ο ορίζοντας πραγματοποίησης του ονείρου πολλών ετών των Απολλωνιστών για στέγαση του συλλόγου σε ιδιόκτητο γήπεδο. Και έτσι αρχίζει νέος αγώνας ολοκλήρωσης αυτού του ονείρου με μεγαλύτερο αίσθημα ευθύνης και δράσης. Διότι η προσπάθεια όλων είχε δύο κατευθύνσεις. Και προς την Πολιτεία για συνεχή εξασφάλιση της χρηματοδότησης αλλά και προς την αγορά, σε φίλους του Συλλόγου για εξασφάλιση δωρεάν υλικών ή σε τιμές πολύ μικρές. Και πρέπει να ομολογήσω ότι η ανταπόκριση του κόσμου προς τη δεύτερη αυτή κατεύθυνση, ήταν συγκινητική. Και όλα αυτά βέβαια, διότι όλοι γνώριζαν ότι όλα θα διατεθούν για τον Απόλλωνα, μακριά από οποιουσδήποτε άλλους πονηρούς σκοπούς.

Για να μπορέσουμε να γίνουμε ακόμη πιο πειστικοί σε όσους απευθυνόμαστε για τις αγαθές προθέσεις μας, όλες οι αναθέσεις για την κατασκευή του γηπέδου έγιναν με διαφάνεια και δημοσιότητα, αφού για όλα ελαμβάνοντο σφραγισμένες προσφορές. Μάλιστα για μεγαλύτερη εξασφάλιση, το Δ.Σ. συγκρότησε επιτροπή από τους Κ. Πανταζόπουλο, Α. Αντωνικόπουλο, Α. Γεωργίου, Ι. Μούγιο, Γ. Κάνιστρα, Κ. Τσόκολη, Σπ. Γαλάνη και Γ. Καρατζά. Η επιτροπή αυτή με έγκριση του Δ.Σ. αναθέτει τη σύνταξη της οριστικής μελέτης στο τεχνικό γραφείο Τ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΟΥ-ΜΙΜΙΚΑΣ ΣΙΝΕΓΑΛΙΑ και τα ηλεκτρομηχανολογικά στο Γ. ΚΑΒΑΔΙΑ, η δε επίβλεψη του έργου στους Γ. ΚΑΡΑΤΖΑ και ΤΑΚΗ ΧΡΗΣΤΙΔΗ.

Με αυτά τα δεδομένα αρχίζει το σκάψιμο για τα θεμέλια, η έκδοση της οικοδομικής αδείας, η πληρωμή προς το ΙΚΑ και πρώτης προτεραιότητας μέλημά μας ήταν η θεμελίωση. Πρέπει επίσης να αναφέρουμε ότι η είσπραξη των χρημάτων από τις επιχορηγήσεις της Γ.Γ.Α., που μας εδίδοντο μέσω ΟΠΑΠ, εγένοντο εντός 2-3 ημερών (φαινόμενο πρωτόγνωρο), χάριν της βοήθειας της Αλίκης Φωτήλα που εκείνη την εποχή είχε τοποθετηθεί ως πρόεδρος του ΟΠΑΠ. Εν τω μεταξύ, από τις πολλές επισκέψεις μας στη Γ.Γ.Α., δημιουργούμε φιλικές σχέσεις με τον οδηγό του Γ.Γ., ονόματι Θεόδωρος, ο οποίος μας ενημέρωνε διαρκώς για τις κινήσεις του Γ. Κασσιμάτη.

Έτσι από τον Θεόδωρο, την άνοιξη του 1989 μαθαίνουμε ότι ο Γ.Γ.Α. θα μεταβεί στην Αμαλιάδα για τα εγκαίνια του κλειστού γυμναστηρίου. Κλείνουμε λοιπόν φιλικό αγώνα για την ημέρα των εγκαίνιων με την ομάδα της Αμαλιάδας και έτσι βρίσκουμε την ευκαιρία να είμαστε παρόντες. Πάμε λοιπόν στην Αμαλιάδα οι Σ. Γαλάνης, Κ. Αποστολόπουλος και Γ. Καρατζάς. Μετά τα εγκαίνια, στην δεξίωση που δόθηκε προς τιμήν του, τον πλησιάζουμε και του ζητάμε όπως κατά την επιστροφή του προς Αθήνα, να περάσουμε να δει το χώρο που θα ανεγερθεί το γήπεδό μας, να διαπιστώσει ότι ήδη οι εργασίες άρχισαν και να προχωρήσει στην έγκριση της επόμενης

χρηματοδότησης. Ο Γ.Γ.Α. με τη βοήθεια του οδηγού Θόδωρου, δέχεται να σταματήσει για λίγο στην Πάτρα και για πλήρη ενημέρωση ζητάει στο Σ. Γαλάνη να τον συνοδεύσει στο αυτοκίνητό του, για να συζητήσουν και τις λεπτομέρειες της θεμελίωσης από τον ίδιο, όπως του ζητήσαμε. Στην Πάτρα, έξω από το κέντρο του Κούκου, ο Γ. Κάνιστρας είχε ετοιμάσει υποδοχή από τα μέλη του Δ.Σ. και άλλους φίλους του Συλλόγου.

Στο χώρο που θα κατασκευάζετο το γήπεδο ο Γ.Γ.Α. μας υπόσχεται ότι επιστρέφοντας στην Αθήνα θα υπογράψει νέα απόφαση για άλλα 10.000.000. Πράγματι την επομένη ο οδηγός του Θόδωρος φροντίζει να πάρει την απόφαση και να την πάει προσωπικά στην Αλική Φωτήλα στον ΟΠΑΠ. Σε λίγες ημέρες είχαμε τα χρήματα στην Τράπεζα. Στη νέα μας μετάβαση στην Αθήνα, ζητάμε από το Γ. Κασιμάτη να μας ορίσει την ημερομηνία της θεμελίωσης. Εκεί μας ανακοινώνει την επιθυμία της Μελίνας Μερκούρη, να κάνει η ίδια τη θεμελίωση, ως Υπουργός Πολιτισμού. Η ημερομηνία της θεμελίωσης ορίζεται και αρχίζουν όλες οι προετοιμασίες για μεγάλη προβολή του έργου.

Εν τω μεταξύ ο οδηγός του Γ.Γ.Α. Θόδωρος, μας ενημερώνει ότι ο Γ. Κασιμάτης την Κυριακή περνάει από Ρίον για Μεσολόγγι για τη θεμελίωση ενός γηπέδου. Έτσι την Κυριακή το πρωί οι Κ. Πανταζόπουλος, Ν. Κανελλόπουλος, Γ. Κάνιστρας, Κ. Παυλίδης, Γ. Καρατζάς και Σπ. Γαλάνης περιμένουν το Γ. Κασιμάτη στο Ρίον. Όταν έφθασε, τον συνοδεύσαμε μέχρι το Αντίρριο, συζητώντας τις λεπτομέρειες της θεμελίωσης ζητώντας του πρόσθετη επιχορήγηση 20.000.000 δρχ. Μας τα ενέκρινε αλλά ήθελε να το ανακοινώσει η ίδια η Μελίνα Μερκούρη την ημέρα της θεμελίωσης.

Την Κυριακή λοιπόν όλα είναι έτοιμα για τη θεμελίωση. Το πρωί της Κυριακής οι Γαλάνης και Καρατζάς μεταβαίνουν στο ΠΟΡΤΟ ΡΙΟ για να υποδεχθούν τη Μελίνα Μερκούρη. Εκεί την περίμενε και η Νομάρχης Αχαΐας κ. Κανελλοπούλου. Μας είπε λοιπόν ότι θα μεταφέρει στην Υπουργό την άποψή της, ότι η θεμελίωση του γηπέδου του Απόλλωνα έπρεπε να γίνει μαζί με το υπό θεμελίωση Παλαιό ντε Σπορ (σημερινό Τόφαλος). Αντιδράσαμε και της είπαμε ότι για τέτοια ενέργεια θα καταγγελθεί δημοσίως. Έτσι το θέμα το αποσιώπησε.

Η θεμελίωση το απόγευμα έγινε σε μια συγκινητική και χαρούμενη ατμόσφαιρα για όλους τους Απολλωνιστές. Η Μελίνα Μερκούρη επισήμανε ότι αυτό το γήπεδο ήταν υποχρέωση της Πολιτείας προς τον Απόλλωνα, για όσα αυτός ο Σύλλογος έχει προσφέρει στον αθλητισμό. Στο σημείο αυτό ο δημοσιογράφος Γ. Αναστασόπουλος ζήτησε από την Υπουργό την συνέχιση της χρηματοδότησης για ολοκλήρωση του γηπέδου και η Μελίνα υποσχέθηκε ότι την επομένη θα υπογράψει νέα απόφαση για 20.000.000 δρχ. Ο Γ.Γ.Α. Κασιμάτης, μας υποσχέθηκε ότι θα φροντίσει ο ίδιος για την απόφαση, πράγμα που την επομένη έκανε προσωπικά. Έτσι σε δύο ημέρες είχαμε την απόφαση στα χέρια μας, με φροντίδα του Θόδωρου και με τη βοήθεια της Αλικής Φωτήλα σε άλλες δύο ημέρες εισπράξαμε τα χρήματα.

Η Επιτροπή του Απόλλωνα για την παρακολούθηση του έργου με λήψη προσφορών αναθέτει την κατασκευή του σκελετού στον Α. Σαρακίνη και τον Φεβρουάριο του 1990 αρχίζει η κατασκευή. Παράλληλα φροντίζουμε να έλθουμε σε επαφή με διάφορες βιομηχανίες για αγορά των υλικών με μειωμένες τιμές. Στην προσπάθεια αυτή με Καρατζά, Δ. Κανελλόπουλο,

Κέκελα και Γαλάνη επισκεπτόμαστε ή Χαλυβουργική με διευθυντή τον Πατρινό Τζαβελα και εξασφαλίζουμε όλο το σίδερο σε τιμές κόστους. Το ίδιο έγινε και για το τσιμέντο με το εργοστάσιο ΤΙΤΑΝ. Σημαντικό ρόλο στις επαφές με όλα τα εργοστάσια, έπαιξε ο Δ. Κανελλόπουλος ο οποίος ως Διευθυντής του Επιμελητηρίου είχε προσωπικές σχέσεις με όλους. Παράλληλα με το σκελετό του γηπέδου αρχίζει και το κτίσιμο με τούβλα από δωρεά των εργοστασίων Μούγιου και Αντωνακόπουλου.

Εν τω μεταξύ τον Οκτώβρη του 1989, διενεργούνται βουλευτικές εκλογές και τοποθετείται Γ.Γ.Α. ο Κυριάκος Βιρβιδάκης. Μετά από παρέμβαση του Υπουργού και βουλευτή Αχαΐας Ι. Βασιλειάδη, επισκεπτόμαστε στην Αθήνα το νέο Γ.Γ.Α. Του υποβάλλουμε υπόμνημα για τις μέχρι εκείνη τη στιγμή εργασίες και του ζητάμε να συνεχίσει η χρηματοδότηση του έργου. Ο κ. Βιρβιδάκης μετά από συνεννόηση με τους μηχανικούς της Γ.Γ.Α. μας εγκρίνει 10.000.000 τα οποία και εισπράτουμε αμέσως, με ενέργειες του Υπουργού Ι. Βασιλειάδη.

Σε λίγους μήνες ο κ. Βιρβιδάκης παραιτείται για να πολιτευθεί και νέος Γ.Γ.Α. αναλαμβάνει ο Στέλιος Σφακιανάκης. Και πάλι οι Γαλάνης, Κέκελας και Καρατζάς επισκεπτόμαστε το νέο Γ.Γ.Α., στον οποίο δίνουμε τις φωτογραφίες του μέχρι εκείνη τη στιγμή εκτελεσθέντος έργου και ζητάμε νέα χρηματοδότηση. Μας εγκρίνει 15.000.000 δρχ.

Αρχίζει λοιπόν η προεργασία για την κατασκευή της στέγης, παράλληλα με τις ηλεκτρομηχανολογικές εργασίες τις οποίες είχε αναλάβει μετά από προσφορές ο Κ. Τσοκόλης.

Για την κατασκευή της στέγης υπήρξε ένα πρόβλημα. Η μελέτη προέβλεπε σιδερένια στέγη. Ο Γ. Καρατζάς μετά από συνεννόηση με την ΑΒΕΞ προτείνει και εγκρίνεται από την επιτροπή, η στέγη να γίνει ξύλινη. Μάλιστα την ευθύνη αυτής της κατασκευής την αναλαμβάνει πλέον με υπογραφή στην πολεοδομία ο Γ. Καρατζάς, αφού προηγουμένως είχε ελεγχθεί η νέα μελέτη της στέγης από τον μηχανικό Τόμη Ανδρουτσέλη, και μάλιστα δωρεάν, και ο οποίος είχε τεράστια πείρα σ' αυτό το είδος. Τη νέα μελέτη την υποβάλλουμε και πάλι στη Γ.Γ.Α., μαζί μεν προσφορά της ΑΒΕΞ και μας εγκρίνονται άλλα 15.000.000 δρχ. Το συμφωνητικό με την ΑΒΕΞ υπογράφεται για 26.000.000 δρχ. και όχι με 20.000.000 δρχ. που έλεγε η προσφορά διότι περιείχε και τη ξυλεία για τον αγωνιστικό χώρο. Η στέγη τοποθετείται και ολοκληρώνεται πάλι το 1990.

Έτσι με φροντίδα του βουλευτή Αχαΐας Σπηλιωτόπουλου, επισκεπτόμαστε και πάλι τη Γ.Γ.Α., παρόντος του κ. Σπηλιωτόπουλου. Μας εγκρίνονται 20.000.000 με προοπτική να τα πάρουμε από το Π.Δ.Ε. Μετά από παρέμβαση όμως του Γ. Καρατζά προς τον τεχνικό σύμβουλο του Γ.Γ.Α., κ. Κοκκινάκη ο οποίος κατά το παρελθόν είχε υπηρετήσει στην Πάτρα, το ποσόν των 20.000.000 το εισπράτουμε από τον ΟΔΙΕ. Με αυτά τα χρήματα ολοκληρώνονται οι οικοδομικές εργασίες και το γήπεδο παίρνει τη μορφή του.

Μετά τις νέες βουλευτικές εκλογές, τοποθετείται Γ.Γ.Α. η κα Φάνη Πετραλιά (κόρη του ιδρυτή του ΝΟΠ και αθλήτη Νώντα Πετραλιά) με Γ.Γ.Α. τον Στέλιο Σφακιανάκη. Την τελευταία Κυριακή της Αποκριάς (25-2-90) ο Γ.Γ.Α. έρχεται στην Πάτρα ιδιωτικώς. Το πληροφορούμεθα και μαζί με τον παράγοντα της Ολυμπιάδος Ν. Λεοντίου, ο οποίος είχε φιλικές σχέσεις μαζί του, τον συναντάμε και μαζί με τον Αντιδήμαρχο Γ. Κασίμη, το ΝΕΦΑ

Κοντογεώργη, το Ν. Λεοντίου, το Δ. Μακρή, το Α. Γεωργίου και ο Σπ. Γαλάνης επισκεπτόμαστε το γήπεδο. Μένει κατάπληκτος. Μετά από τα πολλά εγκώμια μας υπόσχεται ότι θα στείλει στην Πάτρα τους μηχανικούς της Γ.Γ.Α. να δουν το έργο. Επίσης μας υπόσχεται ότι επιστρέφοντας στην Αθήνα θα μας εγκρίνει 20.000.000 δρχ. από το Π.Δ.Ε. Κατά τη μετάβασή μας στην Αθήνα οι Γ. Καρατζάς, Κέκελας, Παΐσιος και Γαλάνης πείθουμε τον τότε ανώτερο μηχανικό της Γ.Γ.Α. κ. Ζαννα, ο οποίος ήτο συμφοιτητής του Γ. Καρατζά, να πάρουμε τα 20.000.000 δρχ. και πάλι από την ΟΔΙΕ.

Εν συνεχεία προσπαθούμε να έλθουμε σ' επαφή με την Υφυπουργό Πετραλιά. Μας καθυστερεί όμως διότι ήθελε προηγούμενα να ενημερωθεί. Όταν τούτο έγινε, την επισκεπτόμαστε οι Καρατζάς, Γαλάνης και Κέκελας και μας εγκρίνει 30.000.000 δρχ. Τα 15.000.000 δρχ. άμεσα και τα άλλα 15.000.000 δρχ. αργότερα. Ενώ τα πρώτα 15.000.000 τα εισπράττουμε αμέσως, τα υπόλοιπα 15.000.000 δρχ. καθυστερούν, διότι η Υφυπουργός ασχολείται νυχθημερόν με τους Ολυμπιακούς του Τόκιο (διεκδίκηση Ολυμπιάδος).

Έτσι φθάνουμε στην προκήρυξη των δημοτικών εκλογών του 1990. Την 11/10/90 η κα Πετραλιά επισκέπτεται την Πάτρα και καλεί σε σύσκεψη όλους του αθλητικούς φορείς και σωματεία. Ο Υποψήφιος Δήμαρχος Πατρών Ν. Νικολόπουλος μετά από πίεση του Δ. Κανελλόπουλου, Ι. Βερβίτα, Α. Γεωργίου και Δ. Τζένου, πείθει την Υφυπουργό να επισκεφθούμε το γήπεδο του Απόλλωνα, αφού προηγούμενα είχε πλέξει το εγκώμιο για το σύλλογο. Έτσι η Υφυπουργός μαζί με όλους τους βουλευτές της Ν.Δ., το Περιφερειάρχη Αϊβαλή, το Νομάρχη Τάγαρη, το ΝΕΦΑ Κοντογιώργη, τον πρόεδρο της ΕΣΚΑΗ Τσαγκρώνη και το Δ.Σ. του Απόλλωνα επισκεπτόμαστε το γήπεδο, η κα Πετραλιά εκφράζει το θαυμασμό της και μας υπόσχεται ότι θα εγκρίνει 40.000.000 δρχ. Όλα αυτά και κάτω από την ανακοίνωση του Τσαγκρώνη ότι η ΕΟΚ που ήταν μέλος της, έχει αποφασίσει οι Πανερωπαϊκοί αγώνες μπάσκετ κορασίδων, να γίνουν στο γήπεδο του Απόλλωνα.

Το Δ.Σ. του Απόλλωνα κάνει ευχαριστήριο ανακοίνωση, δημιουργούνται αντιδράσεις γιατί τούτο να γίνει λίγες ημέρες προ των Δημοτικών Εκλογών, γίνονται όλα αυτά γνωστά στη Γ.Γ.Α. και η χρηματοδότηση παγώνει.

Στις αρχές Οκτωβρίου 1990, επισκέπτεται την Πάτρα ο τότε Γ.Γ. της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης Γ. Βασιλακόπουλος με τον ταμία Απ. Τασούλα. Οι παραπάνω με τους Τσαγκρώνη, Αντωνακόπουλο, Φιλιππάτο, Τσοκολη, Καρατζά και Γαλάνη επισκεπτόμαστε το γήπεδο. Ο Γ. Βασιλακόπουλος εκφράζει το θαυμασμό του και μας υπόσχεται ότι η ΕΟΚ θα αναλάβει πρωτοβουλία για συνέχιση της χρηματοδότησης. Έτσι την επομένη στέλνεται έγγραφο στη Γ.Γ.Α. από την ΕΟΚ, γνωρίζοντας ότι οι Πανερωπαϊκοί αγώνες μπάσκετ κορασίδων θα γίνουν στο γήπεδο του Απόλλωνα και προς τούτο το γήπεδο θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί έγκαιρα. Επεσήμανε μάλιστα τον κίνδυνο να εκτεθεί η χώρα μας σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης. Το έγγραφο αυτό ελήφθη σοβαρώς υπ' όψιν και το κλίμα αντιστρέφεται.

Εν τω μεταξύ γίνεται ανασχηματισμός του Υπουργικού Συμβουλίου και Υφυπουργός για θέματα αθλητισμού τοποθετείται ο βουλευτής Θεσσαλονίκης Β. Παπαγεωργόπουλος.

Το γήπεδο είναι σχεδόν έτοιμο. Οι Απολλωνιστές το βλέπουν σαν σπίτι τους. Αν και όπως πάντα, ακούγονται και διάφορες φωνές για κακοτεχνίες στο σκελετό, στα σοφατίσματα κλπ. Παρ' όλα αυτά, αυτοί που είχαν τη φροντίδα για την κατασκευή του, προχωρούν. Και μάλιστα εις βάρος των αγωνιστικών θεμάτων του συλλόγου. Συνέπεια αυτού είναι ότι η ομάδα υποβιβάστηκε από την Α1 κατηγορία με τις περαιτέρω επικρίσεις, ότι δηλαδή διαθέσαμε χρήματα για κατασκευή γηπέδου και όχι για την συγκρότηση μιας ισχυρής ομάδας. Βέβαια και αυτή η άποψη είχε τη λογική της. Παρ' όλα αυτά το Δ.Σ. του Απόλλωνα, είχε κύρια ένα όνειρο. Να αποκτήσει ο Απόλλωνας το δικό του γήπεδο.

Και εν συνεχεία, αφού υπήρχε η υποδομή, ο Απόλλωνας θα πρωταγωνιστούσε στην Α1 κατηγορία. Κάτι που αργότερα επετεύχθη. Η επιλογή αυτή των Απολλωνιστών για κατασκευή γηπέδου η οποία δεν ήταν μόνο άποψη των μελών του Δ.Σ. αλλά όλων των μελών του, φάνταζε εκείνη την εποχή πρωτοποριακή αλλά και ανεδαφική, αφού όπως έλεγαν οι υποστηρίζοντες την αντίθετη άποψη, η κατασκευή γηπέδου είναι υποχρέωση της Πολιτείας. Αλλά και η απόφαση για κατασκευή γηπέδου, ήταν επιλογή συνειδητή αυτών των ανθρώπων που διοικούσαν το σύλλογο πάνω από 20 χρόνια.

Νοιώθω όμως την ανάγκη να επισημάνω, ότι μέχρι την ολοκλήρωση του γηπέδου του Απόλλωνα, ελάχιστοι ήσαν αυτοί που ενδιαφέροντο να συμμετάσχουν κάθε φορά στο Δ.Σ. Και αυτόματα, μετά το γήπεδο, ξύπνησε το ενδιαφέρον πολλών ατόμων για να συμμετάσχουν στο Δ.Σ.

Μέσα λοιπόν στο κλίμα της προσπάθειας ολοκλήρωσης του γηπέδου, ο Β. Πετρόπουλος κατορθώνει μέσω του βουλευτή Πειραιά Β. Μιχαλολιάκου, να συναντήσουμε τον Υφυπουργό Αθλητισμού Β. Παπαγεωργόπουλο. Έτσι οι Γαλάνης, Καρατζάς, Κέκελας και Πετρόπουλος συναντάνε τον Υφυπουργό και εγκρίνει 10.000.000 δρχ. Με αυτά τα χρήματα το γήπεδο γίνεται λειτουργικό. Χρειάζονται όμως ακόμη 20.000.000-30.000.000 δρχ. για τις μεγαφωνικές εγκαταστάσεις, κλιματισμό και αίθουσα γυμναστικής.

Ο Γ. Καρατζάς συντάσσει μια προμελέτη για τη μεγαφωνική εγκατάσταση, προϋπολογισμού 25.000.000 δρχ. Όταν λοιπόν είδαμε και πάλι τον Υφυπουργό Αθλητισμού, μας υποσχέθηκε για την χρηματοδότηση, αλλά αφού προηγούμενα έλθουν στην Πάτρα μηχανικοί της Γ.Γ.Α., να καταγράψουν όλες τις ελλείψεις και το ακριβές κόστος των υπολειπόμενων εργασιών.

Πράγματι μετά από λίγες ημέρες φθάνουν στην Πάτρα δύο μηχανικοί της Γ.Γ.Α., βλέπουν το γήπεδο εκπλήσσονται για το μικρό κόστος κατασκευής του, αλλά μας παρατηρούν ότι δεν έπρεπε να προβάλουμε τόσο πολύ το μικρό κόστος κατασκευής, διότι δημιουργείται πρόβλημα. Έτσι εξηγούμε πλέον την αντιμετώπισή μας από ορισμένους υπηρεσιακούς παράγοντες της Γ.Γ.Α. Οι εν λόγω λοιπόν μηχανικοί μας είπαν ότι θα υποβάλλουν την έκθεσή τους στη Γ.Γ.Α. για κόστος εγκατάστασης των μεγαφωνικών εγκαταστάσεων και κλιματισμού, 150.000.000 δρχ. Ενστικτωδώς αντιδράσαμε, διότι θεωρούσαμε παράλογο να ζητάμε 150.000.000 δρχ. για τις εν λόγω εργασίες, ενώ για όλο το γήπεδο πληρώσαμε περίπου 200.000.000 δρχ. Μας δικαιολόγησαν ότι το ποσό που μας προτείνουν είναι το ποσό που διαθέτει η Γ.Γ.Α. για παρόμοιες εργασίες και δεν μπορούν να υποβάλλουν άλλη πρόταση. Εμείς δεν προσυπογράψαμε αυτό το αίτημα και έτσι, δεν χρηματοδοτήθηκε ο σύλλογος

για αυτές τις εργασίες, μέχρι τα εγκαίνια του γηπέδου που έγιναν το 1992. Θέλοντας όμως να παραδώσουμε το γήπεδο στη νεολαία, ορίζουμε ως χρόνο εγκαινίων το Φθινόπωρο του 1992 από τον Υφυπουργό Αθλητισμού Β. Παπαγεωργόπουλο. Αυτό το γεγονός αποτελούσε για μας η σφραγίδα πραγματοποίησης των ονείρων μας. Γι' αυτό και δώσαμε ιδιαίτερη σημασία στο τελετουργικό και την προβολή του έργου.

Παρευρέθησαν: Ο Υφυπουργός Αθλητισμού κ. Παπαγεωργόπουλος, πρώην Γ.Γ.Α. Γ. Κασσιμάτης, ο Υπουργός Γ. Παπανδρέου, οι βουλευτές Αχαΐας, ο Δήμαρχος με το Δημοτικό Συμβούλιο, ο Νομάρχης, ο πρόεδρος και Γ.Γ. της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης Ζ. Αλεξάνδρου και Γ. Βασιλακόπουλος, ο πρόεδρος του ΕΣΑΚ Θ. Καρατζάς, ο πρόεδρος των Ελλήνων Προπονητών Φ. Ματθαίου, ο πρόεδρος της ΟΔΚΕ Κ. Δήμου, ο πρόεδρος της ΕΣΚΑΗ Τ. Τσαγκρώνης και τα μέλη του Δ.Σ., ο πρόεδρος και τα μέλη των προπονητών, διαιτητών και σωματείων Αχαΐας, η πρώην πρόεδρος του ΟΠΑΠ Αλίκη Φωτήλα, οι πρόεδροι όλων των σωματείων της Πάτρας, όλοι οι αθλητές του Απόλλωνα και πολύς κόσμος. Κυρίως όμως οι παλαιοί παράγοντες του ποδοσφαίρου του Απόλλωνα και παλαιοί ποδοσφαιριστές και όλα τα μέλη του Απόλλωνα. Η Μελίνα Μερκούρη δεν παρευρέθηκε για λόγους υγείας. Όλοι οι παρευρεθέντες αναφέρθηκαν με τα καλύτερα λόγια για το μεγάλο κατόρθωμα του Απόλλωνα. Είναι χαρακτηριστικό το τι είπαν ορισμένοι από τους προσκεκλημένους, μέλη της αθλητικής οικογένειας του τόπου. Ζ. Αλεξάνδρου, πρόεδρος ΕΟΚ: «Θεωρώ ότι το μεγαλύτερο και σπουδαιότερο γεγονός για τον Απόλλωνα, είναι το ότι αυτό το σωματείο διοικείται επί 20 σχεδόν χρόνια από τους ίδιους και ικανούς ανθρώπους. Χωρίς αυτούς είναι βέβαιον ότι το σημερινό γήπεδο δεν θα υπήρχε». Γ. Βασιλακόπουλος, Γ.Γ. της ΕΟΚ: «Το παρόν γήπεδο αποτελεί καταξίωση της αυθόρμητης και ανιδιοτελούς λαϊκής πρωτοβουλίας. Εκφραστής αυτής της πρωτοβουλίας είναι οι σημερινοί άνθρωποι του Απόλλωνα στους οποίους αξίζουν θερμά συγχαρητήρια». Κ. Πετρόπουλος, Διεθνής αθλητής του Απόλλωνα και νυν προπονητής: «Συγχαρητήρια στους παράγοντες που με ανιδιοτέλεια υπηρέτησαν στον Απόλλωνα όλα αυτά τα χρόνια». Β. Σκουντής, Δημοσιογράφος: «Στις εποχές του υδροκεφαλισμού της ελληνικής κοινωνίας, ο Απόλλωνας ήταν πάντα μια ακίδα φωτός. Και με το γήπεδό του ανοίγει ένα παράθυρο στο μέλλον». Θ. Καρατζάς, Πρόεδρος ΕΣΑΚ: «Θερμά συγχαρητήρια στο Δ.Σ. του Απόλλωνα, που πρώτοι αυτοί κατόρθωσαν να μας παραδώσουν σήμερα αυτό ο θαυμάσιο γήπεδο, που αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση». Κ. Δήμου, πρόεδρος ΟΔΚΕ: «Συγχαρητήρια στους παράγοντες του Απόλλωνα, που υλοποίησαν το όνειρο της ζωής τους, όπως μας το εξέφραζαν πάντοτε». Φ. Ματθαίου, πρόεδρος Ελλήνων Προπονητών Καλαθοσφαίρισης: «Το γήπεδο αυτό που αποτελεί στολίδι για τον ελληνικό αθλητισμό, δεν θα μπορούσε να γίνει, εάν δεν διοικούσαν αυτό το σωματείο αυτοί οι υπέροχοι άνθρωποι». Τους ίδιους ή παρόμοιους χαρακτηρισμούς έκαναν και όλοι οι παρευρεθέντες. Χαρακτηριστικό της λάμψης αυτού του γηπέδου είναι το ότι οι παράγοντες και οι αθλητές του Άρη Θεσσαλονίκης, με τον οποίο η ομάδα του Απόλλωνα κατά τα εγκαίνια έδωσαν φιλικό παιχνίδι, διαβεβαίωναν ότι εάν ο τότε ισχυρός Άρης είχε ένα δικό του γήπεδο και μια ισχυρή διοίκηση, σίγουρα θα έπαιρνε το πρωτάθλημα Ευρώπης.

Μετά τα εγκαίνια βέβαια και για την ολοκλήρωση του γηπέδου, ο εν συνεχεία Υφυπουργός Αθλητισμού Ανδρέας Φούρας επιχορήγησε τον Απόλλωνα. Ο Α. Φούρας είναι ο Υπουργός προς τον οποίο ο αθλητισμός της Αχαΐας του οφείλει πολλά. Δυστυχώς όμως δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει το γήπεδο του Απόλλωνα με την κατασκευή ενός βοηθητικού γηπέδου, όπως είχε εγκρίνει.

Στην προσπάθεια βέβαια ολοκλήρωσης του γηπέδου ο Απόλλωνας διαμόρφωσε αίθουσα γυμναστικής με δωρεά του Α. Γεωργίου και με αγορά των οργάνων γυμναστικής από το Σύλλογο. Επίσης λειτούργησε αίθουσα για σάουνα.

Τελειώνοντας αυτή την καταγραφή και θέλοντας να τιμήσω όλους όσους συνέβαλαν στην κατασκευή του κλειστού γηπέδου του Απόλλωνα στην Περιβόλα, θέλω, ως μάχιμος παράγων του Συλλόγου επί 32 χρόνια, να ευχαριστήσω και δημοσιώς όλους τους φίλους του Συλλόγου αλλά και όλους του φιλάθλους της πόλης για την βοήθειά τους προς τον Απόλλωνα. Είναι βέβαιο ότι χωρίς αυτούς ο Απόλλωνας δεν θα έφθανε εκεί που έφθασε, κατορθώνοντας να αποδείξουν ότι ο αθλητισμός θέλει και πάθος και ρομαντισμό και συσπείρωση δυνάμεων. Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω τα Μ.Μ.Ε. και δημοσιογράφους για τη βοήθεια τους προς το Σύλλογο του Απόλλωνα.

Πάτρα Ιούλιος 2001
Σπύρος Γαλανός

